

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 898

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 408 din 20 iunie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) fraza a doua teza întâi din Codul penal.....	1–3
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
68. — Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative.....	4–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 408

din 20 iunie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) fraza a doua teza întâi din Codul penal

Valer Dorneanu — președinte
Cristian Deliorga — judecător
Marian Enache — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Livia-Doina Stanciu — judecător
Elena-Simina Tănăsescu — judecător
Varga Attila — judecător
Oana Cristina Puică — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) din Codul penal, excepție ridicată de Marian Coman în Dosarul nr. 3.173/4/2017 al Tribunalului

Ilfov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.807D/2017.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, pe motiv că dispozițiile de lege criticate nu au incidență în speță, iar în subsidiar, ca neîntemeiată. Invocă, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.173/4/2017, **Tribunalul Ilfov — Secția penală a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 alin. (3) din Codul penal. Excepția a fost ridicată de Marian Coman cu ocazia soluționării contestației într-o cauză penală având ca obiect o cerere de liberare condiționată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, întrucât „atât condamnații care sunt inapți să muncească, cât și cei care muncesc trebuie să îndeplinească aceeași fracție obligatorie”.

6. **Tribunalul Ilfov — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că toți condamnații care satisfac condițiile impuse de lege, fie sub aspectul fracțiunilor de pedeapsă care trebuie executate, fie prin încadrarea în unul dintre cazurile speciale prevăzute de lege, se bucură de același tratament, fără discriminări. Așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, principiul egalității nu implică uniformitate, ci presupune ca la situații egale să corespundă un tratament egal, iar pentru situații diferite să existe un tratament diferit.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât este atributul legiuitorului să stabilească regulile privind acordarea liberării condiționate. Invocă, în acest sens, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 1.037 din 14 iulie 2011.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Arată că legiuitorul poate să stabilească, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, condiții diferite care trebuie să fie îndeplinite în vederea dispunerii liberării condiționate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 100 alin. (3) din Codul penal. Din susținerile orale ale autorului excepției consemnate în încheierea de sesizare reiese însă că excepția privește doar dispozițiile art. 100 alin. (3) fraza a doua teza întâi din Codul penal. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul cuprins: „*În acest caz, liberarea condiționată nu poate fi dispusă înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei închisorii, când aceasta nu depășește 10 ani, [...].*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că liberarea condiționată este o măsură de politică penală de mare importanță pentru realizarea scopului pedepsei închisorii, întrucât este concepută ca un stimulent pentru

condamnații care dau dovezi de îndreptare și constă în reducerea perioadei de privare de libertate, fiind destinată să accelereze procesul de reeducare și de reinserție socială a condamnatului. Liberarea condiționată este, totodată, un mijloc de individualizare administrativă a pedepsei, având în vedere că privește faza executării acesteia, iar instanța, deși liberă să aprecieze asupra temeiniciei și necesității acordării liberării condiționate, nu poate proceda la judecarea cererii de liberare condiționată fără să existe la dosarul cauzei procesul-verbal încheiat de comisia pentru liberare condiționată și deci caracterizarea condamnatului și a comportării acestuia în timpul executării pedepsei.

15. Curtea reține că liberarea condiționată nu reprezintă un drept recunoscut condamnatului de a nu executa toată pedeapsa, ci un instrument juridic prin care instanța de judecată constată că nu mai este necesară continuarea executării pedepsei în regim de detenție până la împlinirea integrală a duratei stabilite prin hotărârea definitivă de condamnare, întrucât condamnatul, prin conduita avută pe durata executării pedepsei, dovedește că a făcut progrese evidente în vederea reintegrării sociale, iar liberarea sa anticipată nu prezintă niciun pericol pentru colectivitate. Astfel, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că liberarea condiționată nu este un drept, ci doar o posibilitate care se aplică dacă sunt îndeplinite și constatate de către instanță condițiile legale, măsura constituind un stimulent important pentru reeducarea celui condamnat (Decizia nr. 238 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 10 iulie 2013).

16. Dispozițiile art. 100 alin. (3) fraza întâi din Codul penal prevăd că — la calculul fracțiunilor de pedeapsă ce trebuie executate de persoanele condamnate pentru ca acestea să aibă vocație la acordarea liberării condiționate — se ține seama de partea din durata pedepsei ce poate fi considerată, potrivit legii, ca executată pe baza muncii prestate.

17. În acest sens, prin Decizia nr. 595 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 24 noiembrie 2015, paragrafele 13 și 14, Curtea a reținut că dispozițiile art. 78 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 14 august 2013) reglementează dreptul la muncă al persoanelor condamnate, arătând că acestora li se poate cere să muncească, în raport cu tipul regimului de executare, ținându-se seama de calificarea, deprinderile și aptitudinile acestora, de vârstă, starea de sănătate, măsurile de siguranță, precum și de programele destinate sprijinirii formării profesionale a acestora. Curtea a observat că prevederile art. 78 din Legea nr. 254/2013 se aplică în coroborare cu dispozițiile art. 83—88 din capitolul VI — „Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate” al titlului III — „Executarea pedepselor privative de libertate” din acest act normativ, care prevăd regimul de prestare a muncii, munca prestată în cazuri speciale, durata muncii prestate, plata muncii prestate, repartizarea veniturilor și recuperarea pagubelor. Astfel, dispozițiile art. 83 alin. (1) din Legea nr. 254/2013 prevăd că munca persoanelor condamnate în penitenciare se realizează: în regim de prestări de servicii pentru persoane fizice sau persoane juridice, în interiorul ori exteriorul penitenciarului; în regie proprie; pentru activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului; în caz de calamitate; în caz de voluntariat; și în alte cazuri, în condițiile legii. De asemenea, dispozițiile art. 85 și 86 din Legea nr. 254/2013 stabilesc că durata muncii prestate este cea reglementată prin legislația muncii și că veniturile realizate de persoanele condamnate pentru munca prestată nu constituie venituri salariale și se impozitează potrivit prevederilor legale care reglementează impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile

capitolului VIII din Legea nr. 254/2013 reglementează liberarea condiționată, stabilind — în cuprinsul art. 95 din lege — că persoana condamnată poate fi liberată condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei privative de libertate, dacă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 99 sau, după caz, la art. 100 din Codul penal.

18. Curtea nu poate reține critica autorului excepției în sensul că dispozițiile art. 100 alin. (3) fraza a doua teza întâi din Codul penal creează discriminare — cu privire la condițiile de acordare a liberării condiționate —, întrucât „atât condamnații care sunt inapți să muncească, cât și cei care muncesc trebuie să îndeplinească aceeași fracție obligatorie”. Așa cum reiese din încheierea de sesizare, autorul excepției a prestat muncă în penitenciar, de care s-a ținut seama la calculul fracțiunii de pedeapsă.

19. Prevederile art. 100 alin. (3) fraza a doua teza întâi din Codul penal stabilesc — pentru persoana care este condamnată la o pedeapsă cu închisoarea de cel mult 10 ani și care prestează muncă în penitenciar — o fracțiune minimă de pedeapsă ce trebuie executată efectiv în vederea acordării liberării condiționate, fracțiune care este egală cu jumătate din durata pedepsei închisorii, fiind mai mică decât fracțiunea minimă de două treimi din durata pedepsei, prevăzută de dispozițiile art. 100 alin. (1) lit. a) teza întâi din Cod drept condiție generală a liberării condiționate în cazul pedepsei închisorii care nu depășește 10 ani.

20. Referitor la principiul egalității în fața legii, Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. El nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, și Decizia nr. 89 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 27 martie 2003). De asemenea, Curtea a reținut că prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic cu privire la aplicarea unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, paragraful 19, Decizia nr. 540 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, paragraful 21, Decizia nr. 2 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 5 mai 2017, paragraful 23, Decizia nr. 18 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 2 mai 2017, paragraful 23, și Decizia nr. 651 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1000 din 18 decembrie 2017, paragraful 28).

21. Totodată, Curtea Constituțională — făcând referire la jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârile din 23 iulie 1968, 13 iunie 1979, 28 noiembrie 1984, 28 mai 1985, 16 septembrie 1996, 18 februarie 1999 și, respectiv, 6 iulie 2004, pronunțate în cauzele „Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene” împotriva Belgiei, paragraful 10, *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, *Rasmussen împotriva Danemarcei*, paragrafele 35, 38 și 40, *Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit*, paragraful 72, *Gaygusuz împotriva Austriei*, paragraful 42, *Larkos împotriva Ciprului*, paragraful 29, și, respectiv, *Bocancea și alții împotriva Moldovei*, paragraful 24) — a reținut că o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere (Decizia nr. 270 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 12 iunie 2015, paragraful 25, și Decizia nr. 368 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 17 iulie 2017, paragraful 25).

22. Așa cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, este atributul exclusiv al legiuitorului să stabilească condițiile în care poate fi acordată liberarea condiționată și mijloacele de stimulare a condamnaților în vederea îndeplinirii scopurilor pedepsei, liberarea condiționată nefiind un drept al acestora, ci doar o vocație pe care o au, prin voința legiuitorului (deciziile nr. 1.037 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 16 septembrie 2011, nr. 145 din 7 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, și nr. 57 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 17 mai 2017, paragraful 23).

23. Având în vedere motivele mai sus arătate, dispozițiile art. 100 alin. (3) fraza a doua teza întâi din Codul penal nu aduc nicio atingere principiului egalității în drepturi, consacrat de prevederile art. 16 din Constituție.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Coman în Dosarul nr. 3.173/4/2017 al Tribunalului Ilfov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 100 alin. (3) fraza a doua teza întâi din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere Hotărârea Parlamentului României nr. 22/2019 pentru acordarea încrederii Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 888 din 4 noiembrie 2019,

luând în considerare necesitatea stabilirii măsurilor care să permită îndeplinirea, în cel mai scurt timp, în noua structură, a activității Guvernului și a ministerelor,

reținându-se că, în cazul în care nu sunt acceptate măsurile propuse, nu se pot garanta punerea în aplicare a Programului de guvernare votat de Parlament și îndeplinirea principalului rol al Guvernului de a realiza politica internă și externă a țării și de a exercita conducerea generală a administrației publice, cu urmări directe asupra cetățenilor, elemente care vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Măsuri de înființare, organizare și reorganizare a ministerelor

Art. 1. — (1) Atribuțiile viceprim-ministrului, prevăzut în Hotărârea Parlamentului României nr. 22/2019 pentru acordarea încrederii Guvernului, se stabilesc prin decizie a prim-ministrului.

(2) Cheltuielile necesare desfășurării activității viceprim-ministrului fără portofoliu și a cabinetului acestuia se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice preia în subordine Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc din subordinea Guvernului și coordonarea prim-ministrului, prin Secretariatul General al Guvernului, și Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor din subordinea Guvernului și coordonarea prim-ministrului. Compania Națională „Loteria Română” — S.A. trece sub autoritatea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, iar Agenția Națională pentru Achiziții Publice trece în subordinea Secretariatului General al Guvernului.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar unic al statului român la Compania Națională „Loteria Română” — S.A. se realizează de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri.

(3) Reprezentanții statului în adunarea generală a acționarilor se numesc și se revocă prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri. Participarea reprezentanților statului în ședințele adunării generale a acționarilor se face pe baza și în limitele mandatului primit prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri.

(4) Se autorizează Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri să efectueze demersurile necesare pentru modificarea actului constitutiv al Companiei Naționale „Loteria Română” — S.A., în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, precum și să aprobe efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege.

(5) În litigiile aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau arbitrale la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în care statul este chemat în judecată în calitate de acționar la Compania Națională „Loteria Română” — S.A., interesele statului vor fi reprezentate, în condițiile legii, de către Ministerul Finanțelor Publice, până la soluționarea definitivă a acestora.

(6) În litigiile care vor fi înregistrate pe rolul instanțelor judecătorești sau arbitrale după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în care statul este chemat în judecată în calitate de acționar la Compania Națională „Loteria Română” — S.A., interesele statului vor fi reprezentate, în condițiile legii, de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, până la soluționarea definitivă a acestora.

Art. 3. — (1) În cadrul Ministerului Afacerilor Externe funcționează structura responsabilă de gestionarea domeniului afacerilor europene, în coordonarea secretarului de stat pentru afaceri europene.

(2) În exercitarea atribuțiilor referitoare la organizarea și funcționarea sistemului național de gestionare a afacerilor europene privind participarea României la procesul decizional al instituțiilor Uniunii Europene, structura responsabilă de gestionarea domeniului afacerilor europene din cadrul Ministerului Afacerilor Externe se află în coordonarea directă a prim-ministrului, prin ministrul afacerilor externe.

Art. 4. — (1) Se înființează Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri prin reorganizarea Ministerului Economiei și prin comasarea cu Ministerul Energiei, Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat și Ministerul Turismului și prin preluarea activităților și structurilor de la aceste ministere.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri preia de la Ministerul Economiei, Ministerul Energiei, Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat și Ministerul Turismului și exercită:

a) atribuțiile de instituție publică implicată în domeniul privatizării pentru societățile naționale, companiile naționale și celelalte societăți aflate sub autoritatea, în subordinea sau în coordonarea acestor ministere, după caz;

b) atribuțiile privind exercitarea calității de acționar al statului la operatorii economici prevăzuți la lit. a), precum și cele referitoare la monitorizarea postprivatizare a îndeplinirii clauzelor din contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiate în cadrul proceselor de privatizare a acestor operatori economici;

c) orice alte atribuții exercitate de aceste ministere, stabilite potrivit actelor normative în vigoare, acordurilor internaționale sau altor acte încheiate potrivit dispozițiilor legale aplicabile și corespunzătoare activităților preluate.

(3) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri exercită drepturile și îndeplinește obligațiile ce decurg din calitatea de acționar al statului român la operatorii economici

prevăzuți la alin. (2) lit. a). Reprezentanții statului în adunările generale ale acționarilor la operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) sunt numiți și revocați prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri.

(4) Se autorizează Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri să mandateze, prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri, reprezentanții săi în adunările generale ale acționarilor la operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) pentru aprobarea modificării actelor constitutive ale acestora, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, și pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege.

(5) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în litigiile aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau arbitrale, în care statul este chemat în judecată în calitate de acționar la operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a), interesele statului vor fi reprezentate, în condițiile legii, de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, până la soluționarea definitivă a acestora.

(6) Procedurile de expropriere în curs de desfășurare se continuă de către Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, cu menținerea valabilității actelor și procedurilor îndeplinite până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(7) La data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri se desființează Ministerul Energiei, Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat și Ministerul Turismului.

Art. 5. — (1) Se înființează Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor prin reorganizarea Ministerului Transporturilor și prin comasarea cu Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, prin preluarea activităților și structurilor Ministerului Transporturilor și, respectiv, prin preluarea activităților și structurilor Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale.

(2) Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor preia în întregime unitățile din subordinea și sub autoritatea Ministerului Transporturilor, precum și unitățile din coordonarea și subordonarea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale și unitățile la care acest minister îndeplinește atribuțiile pe care statul român le are în calitate de acționar, cu excepția prevăzută la art. 11 alin (2).

(3) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor preia de la Ministerul Transporturilor și Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale și exercită:

a) atribuțiile de instituție publică implicată în domeniul privatizării pentru societățile naționale, companiile naționale și celelalte societăți aflate sub autoritatea, în subordinea sau în coordonarea acestor ministere, după caz;

b) atribuțiile privind exercitarea calității de acționar al statului la operatorii economici prevăzuți la lit. a), precum și cele referitoare la monitorizarea postprivatizare a îndeplinirii clauzelor din contractele de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiate în cadrul proceselor de privatizare a acestor operatori economici;

c) orice alte atribuții exercitate de aceste ministere, stabilite potrivit actelor normative în vigoare, acordurilor internaționale sau altor acte încheiate potrivit dispozițiilor legale aplicabile și corespunzătoare activităților preluate.

(4) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor exercită drepturile și îndeplinește obligațiile ce decurg din calitatea de acționar al statului român la operatorii economici prevăzuți la alin. (3) lit. a). Reprezentanții statului în adunările generale ale acționarilor la operatorii economici

prevăzuți la alin. (3) lit. a) sunt numiți și revocați prin ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor.

(5) Se autorizează Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor să mandateze prin ordin al ministrului reprezentanții săi în adunările generale ale acționarilor la operatorii economici prevăzuți la alin. (3) lit. a) pentru aprobarea modificării actelor constitutive ale acestora, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, și pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege.

(6) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în litigiile aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau arbitrale, în care statul este chemat în judecată în calitate de acționar la operatorii economici prevăzuți la alin. (3) lit. a), interesele statului vor fi reprezentate, în condițiile legii, de către Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, până la soluționarea definitivă a acestora.

(7) Procedurile de expropriere în curs de desfășurare se continuă de către Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, cu menținerea valabilității actelor și procedurilor îndeplinite până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(8) La data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor se desființează Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale.

Art. 6. — (1) Se înființează Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor prin reorganizarea Ministerului Mediului și prin comasarea cu Ministerul Apelor și Pădurilor, prin preluarea activităților și structurilor acestuia, precum și a unităților aflate în subordinea, coordonarea și sub autoritatea celor două ministere.

(2) La data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor se desființează Ministerul Apelor și Pădurilor.

Art. 7. — (1) Se înființează Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației prin reorganizarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin preluarea activității în domeniul formării profesionale în administrația publică și al perfecționării profesionale a funcționarilor publici și a centrelor teritoriale de formare continuă pentru administrația publică de la Institutul Național de Administrație, care se desființează.

(2) La data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației se desființează Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

Art. 8. — (1) Se înființează Ministerul Educației și Cercetării prin reorganizarea Ministerului Educației Naționale și prin preluarea activității și structurilor specializate de la Ministerul Cercetării și Inovării, respectiv preluarea activității și structurii Autorității Naționale pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România din subordinea Guvernului.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 59 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare, activitatea și structurile specializate în domeniul cercetării și inovării sunt coordonate de un secretar de stat din cadrul ministerului.

(3) La data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, Ministerul Cercetării și Inovării se desființează.

Art. 9. — (1) Ministerul Muncii și Justiției Sociale își schimbă denumirea în Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

(2) Se înființează Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, prin preluarea activităților, atribuțiilor și structurilor Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități și ale Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, care se desființează.

(3) Autoritatea Națională pentru Drepturile Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat și de un vicepreședinte cu rang de subsecretar de stat, numiți în condițiile legii.

Art. 10. — Ministerul Culturii și Identității Naționale își schimbă denumirea în Ministerul Culturii.

Art. 11. — (1) În cadrul aparatului de lucru al Guvernului se înființează Departamentul pentru Românii de Pretutindeni, structură fără personalitate juridică, în coordonarea prim-ministrului, condus de un secretar de stat, numit în condițiile legii, prin preluarea activității în domeniul românilor de pretutindeni și a structurilor specializate în acest domeniu de la Ministerul Românilor de Pretutindeni și de la Institutul „Eudoxiu Hurmuzachi” pentru românii de pretutindeni, care se desființează.

(2) În cadrul aparatului de lucru al Guvernului se înființează Autoritatea pentru Digitalizarea României, structură cu personalitate juridică, în coordonarea prim-ministrului, prin preluarea activității în domeniul digital și a structurilor specializate în acest domeniu de la Agenția pentru Agenda Digitală a României din subordinea Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, care se desființează. Conducătorul autorității are calitatea de ordonator terțiar de credite.

(3) În cadrul Secretariatului General al Guvernului se înființează Departamentul pentru relația cu Parlamentul, structură fără personalitate juridică, în coordonarea prim-ministrului, condus de un secretar de stat numit în condițiile legii, prin preluarea activității în domeniul relației cu Parlamentul și a structurilor specializate în acest domeniu de la Ministerul pentru Relația cu Parlamentul, care se desființează.

(4) În cadrul aparatului de lucru al Guvernului se înființează Departamentul pentru relația cu Republica Moldova, structură fără personalitate juridică, în coordonarea prim-ministrului, condus de un secretar de stat numit în condițiile legii, prin preluarea activității în acest domeniu și a structurilor specializate de la Ministerul pentru Românii de Pretutindeni, cu excepția celor de la alin. (1).

(5) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar al statului la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. se realizează de către Secretariatul General al Guvernului.

(6) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar al statului român la Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș se realizează de către Secretariatul General al Guvernului.

(7) Reprezentanții statului în adunarea generală a acționarilor sunt numiți și revocați prin ordin al secretarului general al Guvernului.

(8) Participarea reprezentanților prevăzuți la alin. (7) în ședințele adunării generale a acționarilor se face pe baza și în limitele mandatului primit prin ordin al secretarului general al Guvernului.

(9) Se autorizează Secretariatul General al Guvernului să mandateze reprezentanții săi în adunările generale ale acționarilor ale societăților prevăzute la alin. (5) și (6) să efectueze demersurile necesare pentru modificarea actelor constitutive ale acestora, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, și să aprobe efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege.

(10) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în litigiile aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau arbitrale în care statul este chemat în judecată în calitate de acționar la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și la Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, interesele statului vor fi reprezentate, în condițiile legii,

de către Secretariatul General al Guvernului, până la soluționarea definitivă a acestora.

(11) Procedurile de expropriere în curs de desfășurare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se continuă de către Secretariatul General al Guvernului, cu menținerea valabilității actelor și procedurilor îndeplinite până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(12) Se autorizează Secretariatul General al Guvernului să inițieze și să aprobe, după caz, toate operațiunile și demersurile necesare pentru trecerea acțiunilor deținute de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. la Societatea „Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale OPCOM” — S.A. și la Societatea de Formare a Energeticienilor din România FORMENERG — S.A. în proprietatea privată a statului și administrarea Secretariatului General al Guvernului, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 12. — (1) Ministerele, celelalte autorități ale administrației publice și instituțiile publice nou înființate sau care preiau, pe bază de protocol, activități de la alte ministere, autorități, instituții publice ori alte structuri publice se subrogă în toate drepturile, obligațiile, contractele, deciziile de finanțare, ordinele de finanțare, acordurile și litigiile instituției, structurii sau activității preluate, inclusiv prin preluarea tuturor bunurilor mobile și imobile aflate în administrarea sau, după caz, în proprietatea acestora.

(2) Reglementarea aspectelor determinate de aplicarea măsurilor de reorganizare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se realizează prin acte normative adoptate de Guvern, la propunerea ministerelor și celorlalte organe de specialitate ale administrației publice implicate.

(3) În termen de 40 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, miniștrii propun Guvernului măsuri de reorganizare a autorităților și instituțiilor publice din subordinea Guvernului sau ministerelor, după caz, inclusiv proiectele de acte normative corespunzătoare acestora.

Art. 13. — (1) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările în structura bugetului de stat pe anul 2019, corespunzător prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, la propunerea ordonatorilor principali de credite, pe baza protoalelor de predare-primire.

(2) Protoalele de predare-primire se încheie în termen de 30 de zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și cuprind prevederile bugetare, execuția bugetară până la data preluării, structurile de personal preluate și drepturile salariale aferente, precum și celelalte drepturi și obligații, cât și bunurile prevăzute la art. 12. Predarea-preluarea patrimoniului se efectuează pe baza situațiilor financiare întocmite potrivit art. 28 alin. (1¹) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Încadrarea personalului preluat potrivit alin. (2) se realizează cu respectarea procedurii și regimului juridic aplicabil fiecărei categorii de personal, cu menținerea drepturilor salariale avute la data preluării.

(4) Până la introducerea modificărilor prevăzute la alin. (1) în bugetul de stat și în bugetul ordonatorilor principali de credite, finanțarea acestora se va asigura din bugetele ordonatorilor principali de credite existenți înainte de modificarea structurii și componenței Guvernului, potrivit Hotărârii Parlamentului României nr. 22/2019 pentru acordarea încrederii Guvernului și, respectiv, înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Deschiderea creditelor bugetare se efectuează din bugetele ordonatorilor principali de credite existenți înainte de modificarea structurii și componenței Guvernului, potrivit Hotărârii Parlamentului României nr. 22/2019 și, respectiv, înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, și se semnează numai cu prima semnătură de ordonatorii principali de credite ai instituțiilor publice înființate sau rezultate în urma reorganizării, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Plățile dispuse în limita creditelor bugetare deschise potrivit alin. (5) se efectuează de către conducătorii compartimentelor financiar-contabile din ministerele existente înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(7) Efectuarea modificărilor în execuția bugetului de stat, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, se va face de către ordonatorii principali de credite, pe baza instrucțiunilor Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 14. — Desființarea ministerelor, departamentelor, autorităților, instituțiilor sau a celorlalte structuri administrative, prevăzută de prezenta ordonanță de urgență, își produce efectele la data intrării în vigoare a actului normativ care reglementează organizarea și funcționarea noilor ministere, departamente, autorități, instituții sau celorlalte structuri administrative care se subrogă în drepturile și obligațiile celor desființate.

CAPITOLUL II

Modificarea și completarea unor acte normative

Art. 15. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, următoarele acte normative se modifică și se completează după cum urmează:

I. Alineatele (1), (11) și (5) ale articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 3 aprilie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Se înființează Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc, denumit în continuare *Oficiul*, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

(11) Oficiul își desfășoară activitatea în subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

.....
 (5) Oficiul are buget propriu și este finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice. Președintele Oficiului are calitatea de ordonator terțiar de credite.”

II. Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (2), litera d¹) va avea următorul cuprins:

„d¹) Secretariatul General al Guvernului, prin Compania Națională de Transport al Energiei Electrice «Transelectrica» — S.A., pentru lucrările de interes național de dezvoltare a transportului de energie electrică, și prin Societatea Națională de Transport Gaze Naturale «Transgaz» — S.A. Mediaș, pentru lucrările de interes național de dezvoltare, modernizare, reabilitare a sistemului național de transport al gazelor naturale;”

2. La articolul 25, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Proiectele cuprinse în programul Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, Secretariatului General al Guvernului sau în cele ale autorităților administrației publice județene și locale, privind dezvoltarea de obiective de interes național, respectiv de interes județean și local, și care necesită exproprierea pentru cauză de utilitate publică în înțelesul prezentei legi sunt scutite de cotele către Inspectoratul de Stat în Construcții prevăzute de Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările ulterioare, și de Legea nr. 50/1991, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, datorate pentru lucrările de construcții executate pe coridorul de expropriere.”

3. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, Ministerul Finanțelor Publice, Secretariatul General al Guvernului, structurile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională și Agenția Națională pentru Resurse Minerale vor elabora normele metodologice de punere în aplicare a prezentei legi, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului, cu avizul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.”

III. După articolul 99 din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 99¹, cu următorul cuprins:

„Art. 99¹. — (1) Se înființează Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație prin preluarea activității și structurii Institutului de Științe ale Educației și ale Centrului Național pentru Evaluare și Examinare.

(2) La intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea Centrului Național de Politici și Evaluare în Educație, Institutul de Științe ale Educației și Centrul Național pentru Evaluare și Examinare se desființează.”

IV. Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 39, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor este unitatea de informații financiare a României, de tip administrativ, cu sediul în municipiul București, organ de specialitate cu personalitate juridică, independent și autonom din punct de vedere operațional și funcțional, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice.”

2. La articolul 40, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Oficiul este condus de un președinte, care are calitatea de ordonator terțiar de credite, și de un vicepreședinte, numiți prin hotărâre a Guvernului. Președintele Oficiului este demnitar cu rang de secretar de stat. Vicepreședintele este demnitar cu rang de subsecretar de stat.”

V. La data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului care reglementează înființarea, organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, Ordonanța Guvernului nr. 23/2016 privind înființarea Institutului Național de Administrație, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 29 august 2016, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

VI. Alineatele (1) și (2) ale articolului 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2017 privind organizarea și funcționarea Agentului guvernamental pentru Curtea de Justiție a Uniunii Europene, precum și pentru Curtea de Justiție a Asociației Europene a Liberului Schimb, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2017, aprobată cu modificări prin Legea nr. 248/2017, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Agentul guvernamental are rang de subsecretar de stat și este numit și eliberat din funcție prin decizia prim-ministrului, la propunerea ministrului afacerilor externe.

(2) Agentul guvernamental își desfășoară activitatea în directa coordonare a ministrului afacerilor externe.”

Art. 16. — (1) În cuprinsul actelor normative în vigoare următoarele denumiri și sintagme se înlocuiesc după cum urmează:

a) „Ministerul Economiei”, „Ministerul Energiei”, „Ministerul pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat”, „Ministerul Turismului” cu „Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri”;

b) „Ministerul Transporturilor” și „Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale” cu „Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor”;

c) „Ministerul Mediului”, „Ministerul Apelor și Pădurilor” cu „Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor”;

d) „Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice” și „Institutul Național de Administrație” cu „Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației”;

e) „Ministerul Educației Naționale”, „Ministerul Cercetării și Inovării” cu „Ministerul Educației și Cercetării”;

f) „Ministerul Culturii și Identității Naționale” cu „Ministerul Culturii”;

g) „Ministerul Muncii și Justiției Sociale” cu „Ministerul Muncii și Protecției Sociale”;

h) „Ministerul Românilor de Pretutindeni” cu „Departamentul pentru Românii de Pretutindeni”;

i) „Ministerul pentru Relația cu Parlamentul” cu „Departamentul pentru relația cu Parlamentul” sau, după caz, cu „Departamentul pentru relația cu Moldova”;

j) de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea Centrului Național de Politici și Evaluare, în cuprinsul actelor normative în vigoare, următoarele expresii și denumiri se înlocuiesc după cum urmează: sintagma „Institutul de Științe ale Educației” cu sintagma „Centrul Național de Politici și Evaluare” și sintagma „Centrul Național pentru Evaluare și Examinare” cu sintagma „Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație”.

(2) Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2017 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 5 ianuarie 2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 129/2017, cu modificările și completările ulterioare, își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Raluca Turcan

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației,

Ion Ștefan

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Costel Alexe

Ministrul tineretului și sportului,

Marian Ionuț Stroe

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,

Virgil-Daniel Popescu

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

Ministrul culturii,

Bogdan Gheorghiu

Ministrul educației și cercetării,

Cristina Monica Anisie

Ministrul afacerilor externe,

Bogdan Lucian Aurescu

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Nechita-Adrian Oros

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 6 noiembrie 2019.
Nr. 68.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 227816